

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas, Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

1. De æterna Christi generatione. loa. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

MEDITATIONES

RESIDVÆ

DE CHRISTI VI-
TA ET DOCTRINA,

quæ non incidunt in Do-
minicis vel Festa.

MEDITATIO I.

De Christi generatione aeterna.

Ioan. 1.

IN principio erat Verbum. Con-
sidera, cum duplex sit Verbum
humanum, vocale, & mentale,
Christum, vt est filius Dei, à
similitudine mētalis dici Verbum. i. quia
sicut verbum vel cogitatio mētis nostræ,
qua sibi mens loquitur, sine passione &
corruptione à mēte procedit, eiusque est
expressa imago, ita filius Dei incorruptā
X 2 & pas.

& passionis expertem à Patre trahit originem, & expressam eius imaginem generat.

2. Sicut mēs sibi ipsi per verbum vel cogitationē loquitur, & in ea se ipsā & omnia quę scit agnoscit, ita & in filio sibi ipse iter loquitur, & in eo quasi speculo, & in imagine se omnesq; creaturas cōtemporatur. 2. Considera per principium significari primordiū mundi & omnium rerum conditarum: voce autem *erat* denotari filii DEI cum Patre æternitatem. Si enim iam erat Verbum cum mundus conditur, rectē infertur nunquam eius durationem incepisse; Si enim incepisset, iam præcessisset principiū durationis & omnium rerum cōditarum. Deinde dicit, *in principio erat*, non autem, *fuit*, vt significet verbum ita præcessisse res conditas, vt eas cum illis perseverarit & permanferit.

2. *Et Verbum erat apud DEVM.* Considera his verbis primo indicari, vbi fuerit filius DEI, vel Verbum ab æterno, si enim apud DEVM patrem fuit, qui incircumscriptibilis est, nullo certe loco, nullis finibus fuerit circumscriptum. 2. quale fuerit, accidens, vt nostrum verbum mentale, non vocale, in mēte vel aere inharēs, sed subsistens; non in DEO, sed apud DEVM.

3. verbum

secundum

esse personam

& amicum

Deo patre

Et D u

prima par

vbiu patr

Patre de st

gnari idem

cum Patre

personæ r

tamen vn

in hac ora

buz, vt su

xi, erat D

hic sequit

in principi

Hoc nem

hoc inqu

apud Deu

divinum

nostro, c

dum, illu

& ideo su

facta sum

factum es

nus Dei.

33. 102

DE VITA CHRISTI DOM. 315

3. verbum hoc ita per se subsistere, vt ab eo secundum personam distinguatur. 4. ita esse personam distinctam, vt tamē sociali & amicabili coniunctione maneat cum Deo patre deuincta 5. procedere à Patre.

Et *Dus erat Verbum*. Considera, sicut 3. prima parte significata est aternitas Verbi cū patre: secūda vero personalis eius à Patre distinctio, ita hac tertia parte designari identitatem naturæ eius & essentiæ cum Patre, vt licet Pater & filius duæ sint personæ reipsa inter se distinctæ, maneat tamen vnus idemque Deus. Debet enim in hac oratione præconstitui dictio, *Verbum*, vt sit sensus *Et Verbum illud, quod dicitur, erat Deus*. Verborum autem, quæ mox hic sequuntur apud B. Ioannem. *Hoc erat in principio apud Deum*, hæc est sententia. Hoc nempe Verbum, q̄ dico esse Deum, hoc inquam, & r̄ō aliud erat in principio apud Deum. 2. Considera, hoc verbum diuinum in eo distingui à verbo mentali nostro, quod hoc inefficax sit ad operandum, illud vero efficax ad omnia faciēda, & ideo subdit S. Ioannes. *Omnia per ipsum facta sunt, & sine illo factum est nihil quod factum est* 3. considera, si velis esse genuinus Dei filius, debere te magno desiderio

X 3 a ter-

æternitatis, hoc est, cōspectu Dei fruendi
in æternum, teneri. 2. conuersationem
habere in cœlis, id est, apud Deum, & idem
semper eum præ oculis habere, & non
terrenas. 3. Deo per intimum amorem
toto corde iungi. 4. ut si natura esse
possis idem cum Deo, sis saltem volun-
te & spiritu. *Qui enim adhoret Deo, in
spiritu est cum eo.* 5. ut non tantum
bona cogites & vèlis, sed etiam facias.
bemus enim Deum diligere, ut habet
Ioannes, non tantum verbo, sed opere
veritate.

1. Cor.
. 6.
1. Jo. 3.

MEDITATIO II.*De Christi filii Dei Incarnatione.**Ioan. 1.*

VERBUM caro factum est. Considera
quis mūdi status fuerit ante filii
incarnationem. Nempe idolis colebatur,
mutuis odiis & cœdibus, aliisque flagitiis
patrandis totus deditus erat. Omnes
clinauerant simul inutiles facti: non
qui faceret bonum vsque ad vnum. Veritas
exulabat, caritas refrigebat, & malitia
abundabat, regnabat mors, dominabat
Sathan, & in infernum innumera anima

Pf 13.

DE VI
rum turba
quis status
post diuini
sue, salu
rum toto
Vsq̄quo
quare ob d
lo in finem
sue, & sp
dem ò ve
ab ætern
humanar
CONSI
diuinaru
partis aff
spiciens
remedio
peccat
tis vide
peccato
rum pur
to in m
terur. E
temerè
miseria
emerg
tum a
profu